

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **P. U.**, bývajúca v T., zast. JUDr. M., advokátom v P. 2, proti žalovanému: **J.**, bytom Ž. zast. JUDr. J.. Advokátom v P.9, **o zaplatenie 90 000 Sk s príslušenstvom**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C 26/04, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. apríla 2008 sp. zn. 13Co 2/2007 rozhodol

t a k t o:

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a** .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Prešov rozsudkom z 10. októbra 2006 č.k. 10C 26/04-136 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 24 000 Sk s 12,5% úrokom z omeškania za obdobie od 18.8.2003 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti (do sumy 90 000 Sk) návrh zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 24 008 Sk a na účet OS Prešov náhradu trov konania štátu 1 656 Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z dokazovania mal preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o vytvorení umeleckého výkonu, na základe ktorej poskytla žalobkyňa žalovanému preddavok vo výške 115 000 Sk. Po zrušení zmluvy zo strany žalobkyne jej žalovaný vrátil 15 000 Sk, zvyšok vyúčtoval ako náklady za vykonané práce. Žalobkyňa sa návrhom domáhala vrátenia sumy 90 000 Sk, súd prvého stupňa považoval sumu 66 000 Sk za dôvodné výdavky žalovaného (§642 ods.1 Obč. zákonníka), preto žalobe vyhovel do výšky 24 000 Sk a vo zvyšku ju zamietol. O príslušenstve pohľadávky rozhodol podľa § 517 ods.2 Obč. zákonníka, náhrade trov konania účastníkov podľa § 142 ods.2 O.s.p. a náhrade trov konania štátu podľa § 148 ods.1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 16. apríla 2008 sp. zn. 13Co 2/2007 zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov z 10. októbra 2006 č.k. 10C 26/04 -136 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 28 000Sk s 12,5% úrokom z omeškania za obdobie od 18.8.2003 do zaplatenia a potvrdil rozsudok v tej časti, ktorou bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý. Ďalej zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov konania tak, že žalobkyňu zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Prešov náhradu trov konania štátu 2 484 Sk a žalovaného 1 116 Sk a zároveň žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania., všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa plne stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa. Zhodne s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že potom ako žalobkyňa ako objednávateľka odstúpila od zmluvy o dielo je povinná zaplatiť žalovanému ako zhotoviteľovi sumu, pripadajúcu na práce už vykonané (§ 642 ods.1 Obč. zákonníka). I započítanie, ktoré si uplatnil žalovaný však akceptoval len vo výške 62 000 Sk (za nedôvodné považoval náklady na zadováženie knihy z viedenskej knižnice vo výške 4000 Sk), preto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 28 000 Sk; v ostatnej meritórnej časti rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. V súvislosti so zmenou rozsudku vo veci samej zmenil aj výroky o náhrade trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila ustanovením § 238 ods. 1 O.s.p.. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu dovolania vyplýva, že namietala v podstate nesprávne zhodnotenie vykonaného dokazovania.

Žalovaný navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.)

V prejednávanej veci súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p., teda, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa.

Pokiaľ sa týka výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený výrok rozsudku prvostupňového súdu vo vyhovujúcej časti, ktorou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 28 000 Sk, za zmeňujúci výrok možno považovať iba taký výrok rozsudku, ktorým odvolací súd vecne zmeňuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o predmete sporu a nahrádza ho svojim iným rozhodnutím vo veci samej. V porovnaní s výrokom rozhodnutia prvostupňového súdu musí ísť o iné, rozdielne rozhodnutie vo veci samej (R 12/1994). Z uvedeného vyplýva, že rozhodujúcim nie je formálna hľadisko, t.j. ako odvolací súd označil výrok svojho rozhodnutia, ale vecné hľadisko, t.j. či výsledkom porovnania obsahu oboch výrokov rozsudku je vyššie uvedená odlišnosť.

V prejednávanej veci prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 24 000 Sk a odvolací súd tento napadnutý výrok zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 28 000 Sk s 12,5% úrokom z omeškania za obdobie od 18.8.2003 do zaplattenia. Z porovnania oboch výrokových častí rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd v skutočnosti potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 24 000 Sk s 12,5% úrokom z omeškania za obdobie od 18.8.2003 do zaplattenia . (prípustnosť dovolania voči tomuto potvrdzujúcemu výroku rozsudku je v zmysle § 238 O.s.p. vylúčená) a zmenil ho len v tej časti výroku, ktorým bolo žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 4 000 Sk s príslušným úrokom z omeškania.

Prípustnosť dovolania v zmeňujúcom výroku, t.j. vo výroku ktorým bolo odvolacím súdom návrhu vo výške 4 000 Sk s príslušenstvom vyhovené neprichádza do úvahy. Ustanovenie § 240 ods. 1 prvej vety O.s.p. určuje, okrem iného, aj subjektívnu podmienku prípustnosti dovolania tým, že právo podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zveruje účastníkovi. Z účelu dovolania ale vyplýva, že nie každému účastníkovi prislúcha právo podať dovolanie. Toto právo nie je dané tomu účastníkovi, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. V danom prípade zmeňujúci výrok vyznel v prospech dovolateľky, preto v tejto časti je dovolanie neprípustné.

Pokiaľ odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti (teda nad 28 000 Sk, proti tejto časti dovolanie nie je podľa § 238 Občianskeho súdneho poriadku prípustné.

Dovolanie žalobkyne napokon smeruje aj proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o trovách konania. Tento výrok, hoci je obsiahnutý v rozsudku, je podľa § 167 ods. 1 O.s.p. svojou povahou uznesením, preto treba prípustnosť dovolania proti tomuto výroku posudzovať podľa zákonných ustanovení, ktoré vymedzujú prípustnosť dovolania proti uzneseniu.

Podľa § 239 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) (odsek 1). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (odsek 2).

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Pretože v prejednávanej veci je dovolaním žalovaného napadnutá aj časť rozhodnutia odvolacieho súdu vykazujúceho znaky uznesenia, ktoré je výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., treba vyvodiť, že jeho dovolanie nie je objektívne prípustné.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Napokon dovolateľka vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietala.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.).

Dovolací súd nepriznal žalovanému ako úspešnému účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16.decembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Marta Hrčková

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu